

Yapamayabilirim

— onur--catal · 05 Ekim 2010

Şimdi üç beş hatırı sayılır muhabbette seni sorsalar ne derim bilmiyorum. Benden uzak... Yok, bu terimi sevmедim. Bana yakın... yooo.. Bu da değil. Sen ne uzaksın bana ne de çok yakın. Üç beş hatırı sayılır muhabbette aşkı sordular bana. Bense uzun süre durdum, ses çıkaramadım. Acaba neydi aşk? Var mıydı gerçekten gözümü böylesine kara kaplayan, hınzır yaramaz çocuk. Aşk neydi?

Onca yaşanmamışlığımız gelirdi aklıma hep. Neler yaşayacağımız. Ya da benim rüyasını görüp de seni bir türlü inandıramadığım saf inançlarım.

Aşk şuydu;

Kan ter içinde seni görmemeki rüyalarda, ulu orta her yerde adını sayıklamamaktı. Bir el uzaklığında olup da tutamamaktı ellerini. Kokusunu duyacak kadar yakın olup da, üzmemek için seni, koklamamaktı saçlarını. En hüzünlü anında yanında olup da, ben senin yanındayım, cümlesini hep dostça söylemekti. Sonra sana uzak durmaya çalışmaktı aşk. Sana bakınca gözleri dolup da tutmaktı gözyaşını. Acıma duygusu olmadan sana kesmiş duygularla kalbinden çıkmaktı aşk. Senin tek olduğunu anlatmaktı kelimelerle, bir tanemle. Haykırmaktı sevdiğini. Dostları görünce halini sormaktı, beni sordu mu, demektı aşk.

Sevgilim demektı, sarmaktı kollarımla. Gözlerinin gözlerimle temasıydı saniyelik... Nefesimin nefesine vurduğu andı aşk. Dudaklarının dudaklarıma değmesi idi bir anlık. Senle ilgili duaların kabul olmasıydı yaratandan. Su içip “Çok şükür” demektı ellerinden. Dünya ya senle her gün bakmaktı, her saat gözlerinden. Babanı dize getirmektı aşk. Zorluklara birlikte göğüs germektı. Hayata başkaldırıştı isyanınla yanmak, aşk...

Aşk siyahımdı, aşk beyazımdı, aşk sendin, aşk yanında olmaktı, aşk...

Ve biliyor musun aşk tüm bunları çok isteyip te yapamamaktı...